

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 14P/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415211775
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Miklová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4415211775.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Annou Miklovou vo veci starostlivosti o maloleté deti: M. M., nar. XX.X.XXXX a P. M., nar. X.X.XXXX, obidvaja bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov: matka - Ľ. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX I., otec - M. M., G.. XX.X.XXXX, bytom P. XX/A K., o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh matky na zvýšenie výživného **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletých sa návrhom doručeným súdu dňa 10.6.2015 domáhala zvýšenia výživného na maloletých M. M., nar. XX.X.XXXX a P. M., nar. X.X.XXXX. Uviedla, že otec prispieva na oboch synov spolu sumou XX,XX eura. Žiadala, aby súd zvýšil výživné na každého syna na sumu XX,-- eur, nakoľko navštevujú A. B. Č.. X a O. v G. J. a náklady spojené so školou a ich rastom sa zvýšili. Poukázala na rozhodnutia sp. zn. 25Nc/96/1999, 25Nc/1/1999 a 51P/270/2013.

Súd nariadil pojednávanie na deň 20.8.2015. Matka na zvýšenie výživného trvala. Uviedla, že s deťmi býva v trojizbovom byte v osobnom vlastníctve a s nimi býva aj jej matka, ktorá poberá starobný dôchodok XXX,-- eur. Ona bola od 26.5.2015 do 11.8.2015 práceneschopná po operácii, teraz od 12.8.2015 je zamestnaná a podľa dohody má hrubú mzdu XXX,-- eur mesačne. Zo mzdy má zrážky na exekúcie - má dlh voči zdravotnej poisťovni a za pôžičku z Home Creditu. Uviedla, že synovia prv chodili spolu s ňou do K. za otcom a t.č. sú s otcom iba v telefonickom kontakte, keďže styk otca so synmi bol upravený za jej prítomnosti a tento rok jej nevyhovuje chodiť so synmi do K., keďže sa musí starať aj o chorú matku a so synom P. chodí na vyšetrenia. Uviedla, že po rozvode s odporcom, ktorý bol jej druhým manželom sa vydala dvakrát a dvakrát sa aj rozviedla - priezvisko má po štvrtom manželovi. Otec maloletých nebol zlým otcom pre nich, pokiaľ sa nedostavila choroba. Z prvého manželstva má dve deti, ktoré sú už plnoleté a zárobkovo činné.

Otec maloletých nesúhlasil so zvýšením výživného. Uviedol, že býva v K. sám v W., ktorú má v osobnom vlastníctve, je invalidný dôchodca a invalidný dôchodok má vo výške XXX,-- eur. Má náklady - XX,-- eur platí elektrinu, XX,-- eur správcovi bytu, XX,XX eura na splátky pôžičky, ktorú si zobral minulý rok, pretože bol na tom finančne veľmi zle, mesačne na psychiatrické lieky potrebuje X,XX eura. Okrem toho uviedol, že je diabetik a kupuje si inzulín, za čo platí X,-- eur mesačne. Je deprimovaný z toho, aká je situácia v komunikácii s navrhovateľkou a synmi, so synmi sa nestretáva - naposledy mu telefonoval starší syn, keď mal narodeniny, aby mu vytkol, že si na jeho narodeniny nespomenul a vyčítal mu, že mu

nekúpil gitaru. Nemal za čo. V minulosti požičal navrhovateľke XXX.XXX,-- Sk a následne jej podpísal doklad o tom, že ich nebude žiadať vrátiť. On má príjem iba invalidný dôchodok, iným spôsobom si on nevie zabezpečiť finančné prostriedky, a preto nemôže súhlasiť so zvýšením výživného na deti.

Súd dokazovaním, ktoré vykonal oznámením obsahu pripojených listín, zistil skutkový stav tak, ako ho uviedli účastníci - rodičia maloletých detí. Z lekárskej správy psychiatricky súd zistil, že otec maloletých má vážne psychiatrické problémy, po smrti rodičov ostal prakticky sám, nevládze dochádzať ani do stacionára a nie je schopný žiadnej zárobkovej činnosti. Z vyjadrenia rodičov detí, ktoré neboli sporné, považoval súd za zistené, že deti, ktoré majú XX Q. XX rokov, otca napriek jeho nepriaznivému zdravotnému stavu nenavštevujú, neposkytujú mu žiadnu pomoc ani sa o jeho zdravotný stav nezaujímajú.

Súd z obsahu pripojených spisov zistil, že manželstvo rodičov maloletých bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 25C/197/1999-85 zo dňa 15.3.2000. Maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol povinný platiť na každého z nich výživné XXX,-- Sk mesačne. Uvedený rozsudok bol zmenený v časti výšky vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 12P/30/2014-66 zo dňa 27.5.2014, ktorým bola schválená rodičovská dohoda tak, že výživné na každé dieťa sa zvýšilo zo sumy XXX,-- Sk mesačne na výšku 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa počnúc od 1.6.2014. Ku dňu rozhodnutia, t.j. 27.5.2014 otec maloletých detí poberal invalidný dôchodok v sume XXX,-- eur mesačne bez poberania kompenzačných príspevkov. Bol osobou s ťažkým zdravotným postihnutým, liečený v urologickej, psychiatrickej a diabetologickej ambulancii, mal výdavky v súvislosti s bývaním, nákupom liekov, stravovaním a splátkou úveru. Matka mala vykázaný čistý príjem len za apríl 2014 vo výške XX,XX eura a súhlasila so zvýšením výživného zo sumy XXX,-- Sk na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa (čo je suma 27,13 eura).

Podľa § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia §24, §25 a §26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 62 ods. 1 až 4 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Zo zisteného skutkového a právneho stavu vyvodil súd tento právny záver:

V danom prípade bolo rozhodnuté o výške výživného na maloleté deti rozsudkom zo dňa 27.5.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.7.2014 a vykonateľnosť 1.6.2014. Matka podala návrh na zvýšenie výživného dňa 10.6.2015, teda po uplynutí jedného roku. Súd na základe § 78 ods. 1, prvá veta Zákona o rodine v prejednávanej spore zisťoval, či a ako sa zmenili pomery na strane účastníkov a maloletých detí, resp. či prichádza do úvahy zmena rodičovskej dohody schválenej rozsudkom č.k. 12P/30/2014-66 zo dňa 27.5.2014. Súd považoval za zistené, že jediný príjem otca maloletých - invalidný dôchodok sa zvýšil o 4,-- eurá mesačne, jeho sociálna situácia a zdravotný stav sa nezmenili, resp. sa nezlepšili, teda jeho schopnosti, možnosti ani majetkové pomery neodôvodňujú zmenu pôvodného rozhodnutia. Jeho životná úroveň vzhľadom na sociálnu osamelosť a zdravotný stav nie je vyššia ako životná úroveň detí, pričom vyživovaciu povinnosť určenú v minimálnom rozsahu si plní. Matka maloletých detí je už t.č. riadne zamestnaná a jej hrubá mesačná mzda je XX0,-- eur, teda jej situácia sa zmenila k lepšiemu. Súd nezistil, resp. matka nepreukázala, či a akým spôsobom, resp. na základe čoho sa zvýšili jej výdavky na maloletých, keďže maloletý M. navštevoval už aj v čase pôvodného rozhodnutia A. a maloletý P. bol v čase rozhodovania už bezprostredne pred nástupom na A., ktorá skutočnosť musela byť v konaní už v tom čase známa a matka súhlasila, resp. uzavrela rodičovskú dohodu s výškou výživného 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Súd teda v danom prípade dospel k záveru, že pomery sa nezmenili takým podstatným spôsobom, aby odôvodňovali zmenu pôvodného rozhodnutia. Súd preto návrh na zvýšenie výživného zamietol. K zamietnutiu návrhu, teda v danom prípade nedošlo z toho dôvodu, že by uspokojenie životných potrieb maloletých detí nevyžadovalo vyššie výživné zo strany otca, ale z toho dôvodu, že odo dňa pôvodného rozhodnutia nedošlo k zmene pomerov.

Pre úplnosť je potrebné poznamenať aj to, že v prípade, ak bolo v roku 2000 rozhodnuté, že deti sa môžu stretávať s otcom iba v prítomnosti matky (v tom čase mali X Q. X roky) takéto rozhodnutie v čase, keď majú XX Q. XX rokov vyznie paradoxne (matka uviedla, že sa môžu stretávať s otcom iba v jej prítomnosti), keďže deti v takomto veku, aj keď ešte nie sú schopné samy sa živiť, už sú schopné poskytovať rodičom určité úkony spojené s fyzickou starostlivosťou (ak ju rodičia potrebujú, napr. nákupy, upratovanie, hygienické úkony ap.).

Podľa § 146 ods.1 písm. a) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

V danom prípade podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. nemá právo na náhradu trov konania žiaden z účastníkov podľa jeho výsledku, keďže ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§205

ods. 2 O.s.p.).Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.